Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

Wiadomości Gospodarcze

Nr. 8 W Krakowie 20 Lipca 1919. Rocznik IV.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie za podaniem źródła.
W razie nieotrzymania numeru należy reklamować na poczcie. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej

WARUNKI PRENUMERATY.

Wobec znacznego podrożenia cen papieru oraz kosztów druku, zastanowiła Izba handlowa i przemysłowa z dniem 1. kwietnia 1919 dotychczasową bezpłatną wysyłkę „Wiadomości Gospodarczych“.

Instytucye i osoby, które prenumeraty nie uiszczą, będą od dalszej dostawy wyłączone.

Prenumerata:	*Rocznie*	*K 12.—, Mk 6.—*
	Półrocznie	*K 6.—, Mk 3.—*
	Kwartalnie	*K 3.—, Mk 1.50*

Obrady komisyi taryf celnych w Warszawie.

W Ministerstwie przemysłu i handlu w Warszawie odbywały się w czerwcu b. r. obrady nad zestawieniem taryfy cłowej w miejsce obowiązujących narazie taryf państw zaborczych.

W toku obrad zgłosił zastępca Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie następujący wniosek:

„Wobec bliskiego ukończenia prac szczegółowych nad przystosowaniem autonomicznej rosyjskiej taryfy celnej do potrzeb życia gospodarczego Polski, uchwali komisya taryf celnych przedłożyć rządowi wniosek następującej treści:

Zważywszy, iż ceny wszelkiego rodzaju artykułów koniecznego zapotrzebowania najszerszych warstw ludności wykazują w Polsce niepomiernie wysoki poziom i obciążają dotkliwie spożycie zarówno sfer robotniczych jak i całego stanu średniego, — zważywszy dalej, że własna nasza wytwórczość przemysłowa znajduje się dopiero w stadyum przygotowań do podjęcia produkcyi oraz, że na sprowadzenie surowców, montaż i uruchomienie fabryk jakoteż na pierwszy proces produkcyi potrzeba będzie okresu kilku miesięcy, wzywa komisya taryf celnych zarząd państwa, aby na okres trzech miesięcy od wejścia w życie nowej taryfy celnej z a w i e s i ł w zupełności c ł a i zezwolił na wolny przywóz do Polski takich ilości środków spożywczych, wyrobów odzieżowych, pościelowych, płóciennych, taniej odzieży gotowej, kapeluszy i innych artykułów codziennego zapotrzebowania szerszych warstw ludności, jakie będą potrzebne dla nasycenia rynków towarowych i pokrycia zapotrzebowania w ciągu najbliższych trzech miesięcy.

Wolność celna ma przysługiwać tylko artykułom nieprodukowanym narazie w dostatecznej ilości i po odpowiednich cenach w granicach państwa polskiego, a miałby z niej korzystać import państwa i organów państwowych, Związków i organizacyi spożywczych, Zjednoczeń i zrzeszeń kupieckich oraz firm prywatnych. Dowóz cały miałby zostawać pod ścisłą kontrolą rządu.

Proponowane we wniosku ulgi nie mają wpłynąć na przyrzeczone przez rząd zwolnienia względnie zniżki celne dla importu maszyn i urządzeń dla odbudowy względnie rozszerzenia potrzebnych przedsiębiorstw przemysłowych.“

O obniżenie cen towarów przemysłowych.

Rada Przyboczna Generalnego Delegata Rządu dla Galicyi uchwaliła na posiedzeniu w dniu 31. maja b. r. wniosek na wdrożenie akcyi mającej na celu stanowcze i wydatne obniżenie cen towarów przemysłowych, zwłaszcza odzieży i obuwia.

Na wezwanie Generalnego Delegata, wystosowane do Izby w sprawie poinformowania Delegatury

o stanowisku kół interesowanych w przytoczonej powyżej kwestyi, wyjaśniła Izba, iż w swym zakresie działania czyni energiczne starania w kierunku obniżenia cen towarów.

W tym celu odbywa Izba ankiety z kupcami poszczególnych działów handlowych, na których wskazuje na konieczność obniżenia cen, zwracając się z gorącym apelem do kupców, aby przy wykonywaniu handlu kierowali się zasadami solidności kupieckiej i w interesie utrzymania ładu i bezpieczeństwa publicznego zadawalniali się możliwie najmniejszym zyskiem.

Jeżeli zabiegi Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie nie wydały dotychczas pożądanych rezultatów, to wina w tym wypadku nie spada wyłącznie na kupców.

Kupcy żalą się bowiem, iż przy sprowadzaniu towarów wszelkiego rodzaju natrafiają na wielkie trudności i ograniczenia. Wskazują na to, iż wszystkie bez wyjątku przesyłki, wchodzące do kraju, muszą być zaopatrzone w pozwolenie przywozu, że wyjazd kupców w sprawach handlowych wymaga wielkich zachodów, potrzebnych do uzyskania paszportu, że brak centrali dewiz uniemożliwia nabycie obcej waluty, jako środka płatniczego zagranicą, że przewóz towarów jest niepewny i natrafia na szykany, zwłaszcza ze strony organów władz czeskich. Jeżeli do tego dodamy jeszcze bardzo wysokie cło, którem są obłożone towary przy imporcie do kraju, okaże się, że z jednej strony utrudnia się przywóz towarów, a z drugiej strony nakłada się na ograniczony w ten sposób import wysokie koszta, które w rezultacie ponosić musi konsument.

Dobrowolna inicyatywa w tej sprawie nie pomoże wiele. Trzeba, aby rząd centralny, którego bynajmniej nie posądzamy o złą wolę, zrozumiał, że radykalna zmiana stosunków będzie mogła nastąpić dopiero wtenczas, kiedy ograniczenia importu towarów, o których wyżej wspomniano, zostaną zniesione.

Tylko dostateczna podaż towarów może sprowadzić stałą i wydatną zniżkę.

Niezależnie jednak od powyższego dokładać będzie Izba i nadal starań, aby kupcy o ile możności obniżyli ceny towarów, choćby to nawet miało nastąpić z zupełną utratą zysku.

Kredyt na budowę rurociągów gazowych.

Z kół interesowanych dowiedziała się Izba handlowa i przemysłowa, iż na budowę rurociągów gazowych wyznaczył rząd niewystarczający zupełnie kredyt piętnastu miljonów koron, a roboty do tej chwili nie zostały podjęte. Ze względu na olbrzymie straty, jakie ponosi gospodarstwo narodowe skutkiem uchodzenia gazu, wobec tego dalej, iż budowa przewodów możliwą jest tylko w porze letniej, ze względu w końcu na ogromną doniosłość jak najrychlejszego zapewnienia miastom i przemysłowi dostawy gazu, uczyniła Izba handlowa i przemysłowa drogą telegraficzną u ministrów handlu i skarbu wniosek na wydatne podwyższenie kredytu dla budowy rurociągów gazowych i domagała się polecenia bezzwłocznego podjęcia robót.

Statut wzorowy dla spółek akcyjnych.

Do Krakowa nadeszła wiadomość, iż Ministerstwo przemysłu i handlu zamierza bez porozumienia się z korporacyami gospodarczemi ogłosić statut normalny dla spółek akcyjnych.

Przeciw pominięciu w tak doniosłej sprawie opinii kół zainteresowanych, wniosła Izba handlowa i przemysłowa telegraficzny protest na ręce ministra handlu dr. Hąci, żądając, aby w myśl obowiązujących postanowień ustawowych daną jej była sposobność uprzedniego wyrażenia opinii o rządowym projekcie statutu wzorowego.

Moratoryum prawno-prywatnych pretensyi pieniężnych.

Na mocy ustawy z dnia 26. czerwca b. r. zarządzono w sprawie przedłużenia moratoryum prawno-prywatnych pretensyi pieniężnych, co następuje:

Art. I. 1) Dłużnikom, którzy mają swe miejsce zamieszkania (siedzibę) lub stałego swego przedsiębiorstwa w okręgu krakowskiego lub lwowskiego sądu apelacyjnego, udziela się moratoryum wedle następujących postanowień. Jeżeli tacy dłużnicy po dniu 31 lipca 1914 r. poza tym obszarem miejsce swego zamieszkania (siedzibę) lub miejsce swego przedsiębiorstwa obrali albo tamże przenieśli, okoliczność ta na zastosowanie niniejszych postanowień nie ma wpływu, o ile będzie szło o roszczenia, które zaistniały przed tem przeniesieniem lub obraniem miejsca zamieszkania (siedziby, miejsca przedsiębiorstwa).

2) Płatność prywatno-prawnych roszczeń pieniężnych łącznie z roszczeniami z weksli i czeków, powstałych przed 1 sierpnia 1914, a zapadłych lub zapadających przed 1 stycznia 1920, odracza się do dnia 31 grudnia 1919 r. włącznie.

3) Dla wystawionych przed 1 października 1915 przekazowych weksli lub czeków, w których przekazany i takichże weksli własnych, w których wystawca na obszarze w ustępie 1-ym oznaczonym mają swe miejsce zamieszkania (siedzibę), przesuwa się dzień płatności na dzień 1. stycznia 1920, jeżeli weksel lub czek zapadł lub zapada w czasie między dn. 1. sierpnia 1914 a dniem 31. grudnia

1919 r. Odpowiednio do przesunięcia dnia płatności przesuwa się także termin do założenia protestu.

4) Przy wekslach i czekach, które zostały lub zostaną wystawione po dniu 30 września 1915, niema ustawowego moratoryum, wszelako bez ujmy dla postanowień art. 8.

5) W stosowaniu tej ustawy uważa się przy wekslach przekazowych i czekach miejsce podane przy nazwisku lub firmie przekazanego za miejsce zamieszkania przekazanego, przy wekslach własnych miejsce ich wystawienia za miejsce zamieszkania wystawcy.

Pretensye wyjęte z pod moratoryum.

Art. 2. Z pod moratoryum oznaczonego w art. 1 są wyjęte:

1) pretensye z umów o usługi i umów o dzieło (§§ 1151 do 1171 u. c.);

2) pretensye z umów o najem lub dzierżawę;

3) pretensye za sprzedane rzeczy lub dostarczone towary na podstawie umów zawartych przed 1 sierpnia 1914, jeżeli oddanie lub dostawa nastąpiły dopiero po dniu 31 lipca 1914 lub dopiero po tym dniu nastąpią, chyba, że miały być przedsięwzięte przed dniem 1 sierpnia 1914;

4) pretensye związkowych kas chorych (§ 60 ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. p. p. Nr. 33) i zakładów zastępczych (§ 65 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 1 z roku 1907 i rozp. ces. z dnia 25. czerwca 1914, Dz. p. p. Nr. 138) o uiszczenie opłat za ubezpieczenie na wypadek choroby i ubezpieczenie pensyjne;

5) roszczenia o zapłatę odsetek i anuitetów:

a) na podstawie pretensyi, które służą przedewszystkiem na pokrycie listów zastawnych i ufundowanych bankowych zapisów dłużnych;

b) na podstawie pretensyi kas oszczędności do gmin lub innych publicznych korporacyi;

c) przeciw dłużnikowi zastawnemu na podstawie innych hipotecznie zabezpieczonych pretensyi;

6) pretensye rentowe i roszczenia o danie utrzymania;

7) pretensye przysługujące bezpośrednio lub na podstawie przekazu stowarzyszeniu Czerwonego Krzyża tudzież funduszowi dla dawania wsparć członkom rodziny osób powołanych z powodu mobilizacyi lub udzielania wszelkiej innej pomocy z powodu wojny;

8) pretensye o zapłatę odsetek i o zwrot kapitału z zobowiązań przez państwo poręczonych.

Roszczenia z umów ubezpieczeniowych.

Art. 3. 1) Z pod ustawowego moratoryum są dalej wyjęte:

1. wszystkie roszczenia z umów ubezpieczeniowych przeciw zakładom ubezpieczeń;

2. premie ubezpieczeniowe, a mianowicie:

a) pełna kwota premii zapadłych przed 1. stycznia 1919 r. z wyjątkiem odroczonych dotychczas części premii od ubezpieczeń na życie za rok 1918 w wysokości 25 procent, które płatne będą 1. października 1919 roku;

b) pełna kwota premii, zapadających w roku 1919, z wyjątkiem odroczonych dotychczas w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego części premii (50 procent, a przy ubezpieczeniach życiowych 75 procent, względnie nadwyżki ponad 200 kor. tychże premii), które płatne będą 1. października 1919 roku, o ile według umowy przed tym terminem zapadają. O ile zaś zapadają w tym terminie lub później, płatne będą w terminach umownych w całości.

2) Dla wspomnianych w ustępie 1-ym II. premii lub części premii z pod moratoryum wyjętych nie obowiązują umowne skrócone terminy do wniesienia skargi.

3) Zakład ubezpieczeń może skorzystać z rygorów prawnych, zastrzeżonych w umowie ubezpieczenia na wypadek zwłoki w zapłacie premii, tylko co do premii niepodlegających odroczeniu, zaś co do części premii odroczonych w myśl ustępu 1-go II. *a)* i *b)* rygory te stosowane być nie mogą, choćby zapłata odroczonych części premii nie nastąpiła w dniu 1. października 1919 roku. Ubezpieczający, który uiścił zapłatę częściową, ma obowiązek uiszczania resztujących części premii.

4) Zakład ubezpieczeń jest obowiązany w ciągu sześciu miesięcy po dniu zapadłości za dodatkową zapłatą wyjętych z pod moratoryum zaległości z odsetkami zwłoki do odnowienia bez poprzedniego badania lekarskiego tych umów o ubezpieczenie życiowe, które wskutek niezapłacenia we właściwym czasie premii, wyjętych z pod moratoryum (ustęp 1-y II b), wygasają bez odkupna lub zmieniają się na wolne od premii ubezpieczenia ze zmniejszoną sumą ubezpieczenia. Powyższe przepisy mają zastosowanie także do premii w czasie niezapłaconych, w roku 1918—1919 płatnych, a według rozp. z dnia 20. grudnia 1917 roku Dz. p. p. Nr. 495, z 24. czerwca 1918 roku, Dz. p. p. Nr. 225 lub z 24. grudnia 1918 roku, Dz. Rozp. P. K. L. Nr. 15, z pod moratoryum wyjętych, jeśli ubezpieczający:

a) ma swe miejsce zamieszkania w okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego lub

b) należy do osób wymienionych w artykule 7 *a.*

Termin sześciomiesięczny dla osób pod *a* rozpoczyna się od dnia ogłoszenia, że ustał istniejący obecnie na tym obszarze stan wojenny, dla osób pod *b* od dnia, w którym ustał powód wspomniany w § 3-cim, ustęp drugi, rozp. ces. z dnia 29. lipca 1914, Dz. p. p. Nr. 178.

5) Sędziowskiego moratoryum (art. 15) żądać

można przeciw zakładowi ubezpieczeń przed lub po zajściu wypadku przewidzianego w umowie ubezpieczenia, a to nawet gdyby nie zachodziły warunki wymienione w artykule 16 ustęp 1, jeżeli ubezpieczający nie mógł uiścić premii we właściwym czasie wskutek utrudnienia ruchu wywołanego wydarzeniami wojennemi. Gdyby jednak wypadek przewidziany w umowie ubezpieczenia już zaszedł, nie należy wnioskowi o moratoryum sędziowskie uczynić zadość, jeżeli opóźnienie wniosku nastąpiło z winy ubezpieczającego.

Pretensye z rachunku bieżącego, kwitów kasowych i książeczek wkładkowych.

Art. 4. 1) Pretensye z rachunku bieżącego i z wkładek za kwitami kasowymi podlegają moratoryum z tem ograniczeniem, iż w przeciągu jednego miesiąca kalendarzowego można żądać od banków krajowych i akcyjnych wypłaty do wysokości 10 procent pretensyi, jaka istniała w dniu 1. sierpnia 1914, conajmniej jednakowoż w kwocie 1600 K. a najwyżej w kwocie 12000 K., od innych zakładów kredytowych z wyjątkiem kas Rajffeisena (ustawa z dnia 1. lipca 1889, Dz. p. p. Nr. 91) wypłaty do wysokości 8 procent takiej pretensyi, najmniej jednakże w kwocie 800 K. a najwyżej w kwocie 2000 K., a od kas Rajffeisena do wysokości 100 K.

2) Bez ograniczenia do pewnej oznaczonej kwoty można żądać zwrotu o tyle, o ile to jest potrzebne według przedłożonego dowodu do wypełnienia zobowiązań wierzyciela, co do których ustawowe moratoryum zostało uchylone (art. 20—29).

3) Przeciwko żądaniu przekazania pretensyi z rachunku bieżącego na istniejące lub nowo utworzyć się mające konta w tej samej instytucyi kredytowej nie można zasłaniać się moratoryum; wypłaty przekazanych kwot nie można jednak żądać w czasie trwania moratoryum.

Art. 5. 1) Pretensye z wkładek, złożonych na książeczkę wkładkową przed dniem 1. sierpnia 1914, podlegają moratoryum z tem ograniczeniem, iż z tej samej wkładki można w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego żądać wypłaty od banków krajowych i akcyjnych tudzież kas oszczędności do wysokości 800 K., od innych instytucyi kredytowych z wyjątkiem kas Rajffeisena do wysokości 400 K., a od kas Rajffeisena do wysokości 100 koron.

2) Z wkładek w bankach krajowych i akcyjnych tudzież w kasach oszczędności można w ciągu jednego kwartału kalendarzowego żądać nadto zwrotu dalszych 20 procent resztującej wkładki, o ile według przedłożonego dowodu jest potrzebne do wypełnienia zobowiązań wierzyciela, co do których ustawowe moratoryum zostało uchylone (art. 20 do 29).

Art. 6) Jeżeli instytucya kredytowa zapłaciła z rachunku bieżącego albo na wkładkę za kwitem kasowym lub na książeczkę wkładkową więcej aniżeli można było każdorazowo żądać na podstawie poprzednich rozporządzeń moratoryjnych i niniejszej ustawy, to może nadwyżkę wliczyć przy nowem żądaniu wypłaty.

2) Jeżeli instytucya kredytowa od pretensyi z rachunku bieżącego, od wkładek za kwitem kasowym lub na książeczkę wkładkową zniżyła stopę procentową jednostronnie poniżej wymiaru z dnia 1. sierpnia 1914, natenczas wobec żądania o zwrot takiej pretensyi nie może się zasłaniać ustawowem moratoryum, jeżeli wierzyciel postawi to żądanie przed upływem miesiąca po tym dniu, w którym zniżenie stopy stało się skuteczne. Postanowienie to niema zastosowania, jeżeli zniżenie stopy procentowej jest jedynie rachunkowem przeprowadzeniem umownego stosunku stopy procentowej do każdoczesnej stopy bankowej.

Roszczenia zwrotne z zapłaty pretensyi uprzywilejowanych.

Art. 7. Roszczenia o zwrot podatków albo publicznych opłat, zapłaconych za osobę trzecią, podlegają moratoryum według postanowień art. 1, posiadają jednak w postępowaniu egzekucyjnem prawo pierwszeństwa zaspokojonego roszczenia. Postanowienia § 54 o. k. i § 24 o. ugod. pozostają nietknięte.

Moratoryum dla osób wojskowych.

Art. 7 a). 1) Prywatno-prawne pretensye pieniężne przeciw osobom wojskowym (§ 1, ust. 2 rozp. ces. z dnia 29. lipca 1914, Dz. p. p. Nr. 178), które wracają do stanu cywilnego, dalej przeciw jeńcom i zakładnikom (§ 1, ust. 3, tego rozp. ces.) podlegają moratoryum aż do upływu trzech miesięcy po tym dniu, w którym dla osoby dłużnika ustał powód wymieniony w § 3 ust. 2 przytoczonego rozporządzenia cesarskiego.

2) Postanowienie to nie ma zastosowania do pretensyi, które powstały po rozpoczęciu stosunku oznaczonego w § 3, ustęp 2, przytoczonego rozporządzenia cesarskiego, ani do roszczeń o danie utrzymania, do premii ubezpieczeniowych (art. 3 ust. 1, II b), tudzież bez ujmy dla postanowień art. 1 niniejszej ustawy do roszczeń z weksli i czeków.

3) Przepisy cesarskiego rozporządzenia z dnia 29. lipca 1914, Dz. p. p. Nr. 178, w brzmieniu rozp. z 4. stycznia 1917, Dz. p. p. Nr. 11, stosują się także do osób wojskowych należących do armii polskiej lub armii z nią sprzymierzonych.

Wpływ siły wyższej na weksle i czeki.

Art. 8. Jeżeli prezentowaniu lub protestowaniu weksli i czeków bez względu na miejsce zapłaty i dzień wystawienia stoi na zawadzie nieprzezwy-

ciężona przeszkoda (siła wyższa), wywołana wydarzeniami wojennemi, to termin płatności i termin prezentowania do przyjęcia lub do zapłaty tudzież do założenia protestu odracza się o tyle, ile potrzeba, aby po ustaniu przeszkody przedsięwziąć czynność wekslowo-prawną, conajmniej jednak aż do upływu 10 dni powszednich po ustaniu przeszkody. W proteście należy ustalić ile możności przeszkodę i czas jej trwania. Protest może być zastąpiony oświadczeniami, przewidzianemi w artykule 26, p. 2 i nast.

Bonifikacya odsetek i skonto kasowe.

Art. 9. 1) Za czas, na który wskutek moratoryum (art. 1, 3, 4, 5, 7 a i 8) odracza się płatność, należy uiścić ustawowe odsetki zwłoki lub należące się wedle umowy odsetki wyższe aż do dnia, w którym bez względu na moratoryum zapłata miałaby być uiszczoną. Umownych odsetek zwłoki nie można żądać, o ile są one wyższe od odsetek ustawowych.

2) Na wniosek dłużnika może sąd na podstawie swobodnego uznania zniżyć stopę procentową pretensyi podlegających moratoryum, jednakowoż nie niżej 5 od sta rocznie, jeżeli położenie gospodarcze dłużnika to usprawiedliwia, a wierzyciel nie poniesie przez to niestosunkowej szkody. Jeżeli wierzycielem jest instytucya, obowiązana do publicznego składania rachunków i przyjmująca wkładki oszczędnościowe (Bank krajowy, akcyjny, stowarzyszenie zarobkowe i gospodarcze itp.), to należy przestrzegać, aby przez obniżenie odsetek nie zachwiano zasad racyonalnej gospodarki.

3) Wniosek taki może dłużnik postawić w sądzie oznaczonym w art. 17, a w toku sporu w sądzie procesowym. Postanowienie poprzedniego ustępu nie ma zastosowania, jeżeli odsetki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy już zostały zapłacone lub skapitalizowane.

4) Przy obliczaniu kwoty, którą należy uiścić na pretensyę moratoryjną po upływie moratoryum, nie wolno w razie wątpliwości potrącać skonta kasowego.

Terminy przedawnienia i terminy skarg.

Art. 10. 1) Czasu trwania moratoryum nie wlicza się przy obliczaniu terminu przedawnienia i ustawowych terminów do wnoszenia skarg.

2) Czasu od dnia 1. sierpnia 1914 do dnia 31. grudnia 1919 roku nie wlicza się do czasokresu, w ciągu którego przeciw wyłączonemu członkowi stowarzyszenia ma być podniesione roszczenie z tytułu jego odpowiedzialności (§ 73 i 78 ust. stow.) Postanowienie to nie ma zastosowania do roszczeń z tytułu odpowiedzialności wyłączonych członków stowarzyszenia, które wygasły już w dniu 29. grudnia 1916 roku.

3) Czasu od dnia 1. sierpnia 1914 r. do dnia 31. grudnia 1919 roku nie wlicza się również do ustawowych terminów do zaczepienia czynności prawnych.

Wypowiedzenie i umówione rygory prawne.

Art. 11. 1) Od pretensyi pieniężnej, która zapadła lub zapadnie wskutek wypowiedzenia dokonanego między dniem 1. sierpnia 1914 a dniem 31. grudnia 1919 r., można żądać za czas, na który wskutek moratoryum przesunięto zapłatę zapadłej kwoty, jedynie odsetek należących się według umowy aż do dnia, w którym bez względu na moratoryum zapłata miałaby być uskuteczniona.

2) Zgłoszone w latach 1915, 1916, 1917, 1918 i 1919 wypowiedzenie udziału w przedsiębiorstwie stowarzyszenia zarobkowego lub gospodarczego należy traktować w ten sposób, jak gdyby było dokonane w dniu 1. stycznia 1920 roku.

3) W razie nieuiszczenia przez dłużnika we właściwym czasie odsetek, anuitetów lub rat wierzytelności pieniężnych prywatno-prawnych, powstałych przed dniem 1. sierpnia 1914, nie może wierzyciel uczynić użytku z przyznanego mu umową prawa wypowiedzenia względnie natychmiastowego żądania zwrotu kwot kapitałowych, ani też z innych umówionych na taki przypadek rygorów prawnych, z wyjątkiem żądania zapłaty odsetek w granicach zakreślonych w art. 9 wówczas, jeżeli dłużnik zalega tylko z odsetkami, anuitetami lub ratami, które zapadły lub mają zapaść przed 1. stycznia 1920 roku.

Kompensata.

Art. 12. Okoliczność, iż pretensya według postanowień niniejszej ustawy podlega moratoryum, nie stoi na przeszkodzie jej kompensacie z inną pretensyą.

Przepisy procesowe.

Art. 13. 1) Aż do upływu terminu moratoryjnego nie należy dalej prowadzić postępowania sądowego na skutek skarg, któremi żąda się zapłaty pretensyi moratoryjnych, chyba że pozwany postawi wniosek na podjęcie przerwanego postępowania. Jeżeli jednak już przed dniem 1. sierpnia 1914 r. odbyła się pierwsza audyencya po myśli § 239 p. c. lub ustna rozprawa procesowa, to postępowanie sądowe ma się dalej prowadzić, a w wyroku termin świadczenia w ten sposób oznaczyć, aby on rozpoczynał się od ostatniego dnia moratoryum. Jeżeli dzień ten w wyroku zapadłym przed wejściem w życie tej ustawy oznaczono kalendarzowo,

to przesuwa się początek terminu świadczenia na ten dzień, w którym należy uiścić zapłatę według postanowień niniejszej ustawy.

2) Nowe skargi o zapłatę pretensyi moratoryjnych należy odrzucać, chyba że wierzyciel przedłoży pisemne oświadczenie dłużnika, w którym tenże zrzeka się w całości lub części ustawowego moratoryum. Jeżeli dłużnik zrzekł się ustawowego moratoryum tylko częściowo, można w skardze żądać także zapłaty drugiej części pretensyi. Termin do uiszczenia tej części pretensyi należy oznaczyć w ten sposób, by on rozpoczynał się od ostatniego dnia moratoryum.

Egzekucya.

Art. 14. 1) Podczas trwania moratoryum nie należy czynności egzekucyjnych nie wyłączając egzekucyi dla zabezpieczenia na rzecz pretensyi moratoryjnych, ani dozwalać ani już dozwolonych wykonywać. Toczącego się już postępowania egzekucyjnego nie należy dalej prowadzić z wyjątkiem przymusowego zarządu i przymusowej dzierżawy. Doręczone już uchwały przekazujące pozostają w mocy. Kwoty, uzyskane w drodze egzekucyi, należy rozdzielić.

2) Czynności egzekucyjne, które przedsięwzięto zanim rozporządzenie cesarskie z dnia 13. sierpnia 1914 roku Dz. p. p. Nr. 216. stało się wiadome w sądzie egzekucyjnym, pozostają skuteczne.

3) Zarządzenia tymczasowe na rzecz pretensyi moratoryjnej mogą być dozwolone i wykonywane.

4) Po ustaniu moratoryum przerwane postępowanie egzekucyjne będzie podjęte tylko na wniosek wierzyciela.

Sędziowskie moratoryum.

Art. 15. 1) Osobom, wymienionym w artykule 1 ustęp 1, może sąd, do którego się zwrócono, według następujących postanowień (art. 16—19) udzielić moratoryum dla zobowiązań wszelkiego rodzaju i bez względu na czas ich powstania. Sąd może dalej równocześnie z sędziowskiem moratoryum lub na odrębny wniosek dłużnika pod warunkami, wymienionymi w art. 16, ustęp 1, orzec, iż rygory prawne, które z powodu niewypełnienia zobowiązania w należytym czasie zaszły lub zajdą, z wyjątkiem obowiązku zapłaty odsetek w granicach zakreślonych w art. 9, ustęp 1, nie będą stosowane albo, że mają być zniesione.

2) Sąd może również orzec, że skutki prawne niespełnienia się warunku pomija się lub znosi, jeżeli zajście warunku stało się niemożliwe wskutek wydarzeń wojennych. W razie potrzeby należy dla dopełnienia warunku naznaczyć nowy termin.

Art. 16. 1) Sąd procesowy może na wniosek pozwanego, jeżeli tegoż położenie gospodarcze to usprawiedliwia i jeżeli wierzyciel nie ponosi przez to niestosunkowej szkody, oznaczyć w wyroku co do pretensyi wyjętych z pod ustawowego moratoryum termin świadczenia dłuższy od ustawowego, tudzież opuścić rygory lub skutki prawne (art. 15).

2) Taki termin zapłaty może być udzielony dla całego świadczenia lub części, jednakowoż nie poza dzień 31. grudnia 1919 roku. Sędziowskie moratoryum, które udzielone zostało do dnia 30. czerwca 1919 roku włącznie, uważa się za przedłużone do dnia 30. września 1919 roku włącznie. Sąd może na wniosek po przesłuchaniu przeciwnej strony (§ 56 o. e.) zezwolić na dalsze przedłużenie najdalej do dnia 31. grudnia 1919 r. włącznie, lub ustawowe przedłużenie skrócić.

3) Pozwany ma uprawdopodobnić faktyczne twierdzenia, na których opiera swój wniosek.

4) Sąd może dozwolenie przedłużenia terminu zapłaty uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia.

5) Rozstrzygnięcie w sprawie sędziowskiego moratoryum (art. 15) może być zaczepione. Rozstrzygnienie takie zawarte w wyroku może być bez równoczesnego zaczepienia rozstrzygnienia, wydanego w sprawie głównej, zaczepione tylko rekursem. Przeciw rozstrzygnieniu sądu drugiej instancyi w sprawie moratoryum niema środka prawnego.

6) Jeżeli wierzyciel mimo to, że dłużnik postawił pozasądownie widocznie usprawiedliwione żądanie udzielenia moratoryum, wniósł skargę, a dłużnik zaraz na pierwszej audyencyi roszczenia skargi uznał, natenczas koszta procesowe spadają na wierzyciela, skoro sędzia zezwoli na żądane pozasądownie moratoryum.

7) Postanowienia te nie mają zastosowania do roszczeń z weksli lub czeków.

Art. 17. 1) Dłużnik może w sądzie powiatowym, w którego okręgu wierzyciel ma swe zamieszkanie, uznając roszczenie wierzyciela, postawić wniosek na oznaczenie terminu zapłaty dla pretensyi wyjętych z pod ustawowego moratoryum, lub żądać opuszczenia rygorów lub skutków prawnych (art. 15). Jeżeli wierzyciel mieszka poza obszarem oznaczonym w art. 1., może dłużnik ten wniosek postawić w sądzie powiatowym swego miejsca zamieszkania. Wniosek taki może dłużnik postawić także wówczas, gdy jego zobowiązanie jest stwierdzone przez nadający się do egzekucyi akt notaryalny. Jeśli przeciw dłużnikowi wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczem, to może on w ciągu terminu dla wniesienia sprzeciwu w sądzie, który wydał nakaz zapłaty, uznając roszczenie wierzyciela, postawić wniosek na ustanowienie terminu zapłaty.

2) Sąd przed rozstrzygnięciem wniosku ma przesłuchać wierzyciela (§ 56 o. e.) i następnie orzec uchwałą. W uchwale, którą dozwolono terminu zapłaty, należy orzec o obowiązku dłużnika do za-

płaty uznanej pretensyi. Jeżeli przeciw dłużnikowi wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczem, wówczas ma sędzia, zmieniając termin podany w nakazie zapłaty, ustanowić uchwałą nowy termin zapłaty.

3) Koszta przesłuchania ma dłużnik zwrócić wierzycielowi, chyba że wierzyciel odrzucił postawione przez dłużnika pozasądownie i widocznie uzasadnione żądanie udzielenia moratoryum.

4) Postanowienia art. 16 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 18. 1) Jeżeli drogą sędziowskiego moratoryum zezwolono na płacenie w ratach czynszu najmu lub dzierżawy, to rygory prawne na wypadek niewypełnienia w czasie należytym będą stosowane jedynie w razie nieuiszczenia takich rat w czasie właściwym.

2) Jeżeli nie uiści się takiej raty w czasie należytym, wówczas może wynajmujący lub wydzierżawiający wypowiedzieć najemcy lub dzierżawcy ze skutecznością na najbliższy termin wypowiedzenia.

Artl 19. 1) Sąd egzekucyjny może na wniosek zobowiązanego pod warunkami wymienionymi w art. 16, ust. 1, wstrzymać najdalej do dnia 31. grudnia 1919 roku egzekucyę na rzecz pretensyi wyjętej z pod ustawowego moratoryum i zarządzić zniesienie już dokonanych aktów egzekucyjnych nawet bez zabezpieczenia przewidzianego w § 43 ust. 2 o. e.

2) Do zezwolenia na wstrzymanie mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 16 ust. 3—5.

3) Egzekucya wstrzymana według poprzednich rozporządzeń moratoryjnych może być dalej wstrzymana na wniosek zobowiązanego pod tymi samymi warunkami najdłużej do dnia 31. grudnia 1919, jeżeli termin wstrzymania nie upłynął już przed dniem 1. maja 1919.

4) Wierzyciel, popierający egzekucyę, nie ma prawa do zwrotu kosztów urosłych z powodu wstrzymania egzekucyi, gdy odrzucił wniesione pozasądownie przez dłużnika i widocznie uzasadnione żądanie udzielenia moratoryum.

Uchylenie ustawowego moratoryum orzeczeniem sędziowskiem.

a) Postępowanie.

Art. 20. 1) Wierzyciel może w sądzie powiatowym, w którego okręgu dłużnik ma miejsce zamieszkania (siedzibę), lub stałe miejsce pobytu, postawić wniosek, by dla jego roszczenia uchylono ustawowe moratoryum.

2) Na wniosek należy przesłuchać dłużnika (§ 56 o. e.) Wezwanie do jawienia lub wezwanie do złożenia pisemnego oświadczenia należy mu doręczyć według przepisów o doręczaniu skarg.

3) Przed rozstrzygnięciem przeprowadzi sędzia stosowne dochodzenia, zasięgnie ewentualnie opinii Izby handlowej i przemysłowej, albo przesłucha świadków lub osoby, mogące udzielić wyjaśnień i poinformowane o gospodarczem położeniu dłużnika. Postępowanie ma być o ile możności przyspieszone i powinno być ukończone w pierwszej instancyi w ciągu jednego miesiąca.

4) Rekurs jest dopuszczalny w ciągu dni trzech tak przeciw uwzględnieniu jak przeciw odrzuceniu wniosku. Przeciw rozstrzygnięciu sądu drugiej instancyi niema środka prawnego.

5) O kosztach postępowania należy orzec według postanowień procedury cywilnej. Wierzyciel nie ma jednak prawa do zwrotu kosztów, chociażby przychylono się do jego wniosku, winien natomiast zwrócić koszta postępowania dłużnikowi, jeśli przed postawieniem wniosku zaniedbał wezwać tego ostatniego do zapłaty, a dłużnik oświadczył zaraz przed sądem, gotowość do zapłaty tej kwoty, dla której orzeczono uchylenie ustawowego moratoryum, albo jeżeli dłużnik w odpowiedzi na pozasądowe wezwanie do zapłaty, oświadczył bezzwłocznie na piśmie gotowość do zapłaty tej kwoty, zrzekając się ustawowego moratoryum.

6) O uchwałach tyczących się uchylenia ustawowego moratoryum będzie sąd prowadził zapiski, założone według nazwisk dłużników, które mogą przeglądać osoby, mające w tem widoczny interes prawny.

b) Warunki i rozciągłość uchylenia ustawowego moratoryum.

Art. 21. 1) Wniosek należy załatwić przychylnie uchwałą, jeżeli wyniki postępowania uprawdopodobniły, że gospodarcze położenie dłużnika nie usprawiedliwia, lub nie usprawiedliwia w pełnej rozciągłości ustawowego moratoryum, a dłużnik nie uwiarogodni, że w razie uiszczenia zapłaty poniósłby niestosunkową szkodę.

2) W uchwale sądowej należy wypowiedzieć, dla jakiej kwoty wierzytelności i z którym dniem ustawowe moratoryum się uchyla.

3) Dla pretensyi ponad 50 koron można wobec dłużników, którzy mają swe miejsce zamieszkania (siedzibę stałą, siedzibę przedsiębiorstwa) w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie, uchylić ustawowe moratoryum tylko dla dwóch kwot częściowych wysokości najwyżej po 10 procent tej sumy wierzytelności z odsetkami, jaka zalegała w dniu 1 lipca 1918 i o ile do tej wysokości nie została jeszcze uchwałą sądową z pod ustawowego moratoryum wyjętą. Tych kwot częściowych nie wolno uczynić płatnemi przed 30. września i 31. grudnia 1919 roku.

c) Sądowe dochodzenie pretensyi nie podlegających już moratoryum.

Art. 22. 1) Po prawomocności uchwały, uchylającej ustawowe moratoryum, może wierzyciel,

przedkładając tę uchwałę, dochodzić sądownie swej pretensyi.

2) Skargą o zapłacenie kwoty, dla której uchylono ustawowe moratoryum, można żądać także zapłaty pozostałej części pretensyi. Zasądzenie na świadczenie, dla którego przysługuje dłużnikowi jeszcze w czasie zapadnięcia wyroku ustawowe moratoryum, jest dopuszczalne; jednakże należy oznaczyć termin świadczenia, zgodnie z uchwałą o uchyleniu ustawowego moratoryum, zaś dla kwot, których ta uchwała nie dotyczy, w ten sposób, że termin ten rozpoczyna się od ostatniego dnia ustawowego moratoryum.

3) Na rzecz wykonalnego roszczenia, dla którego uchylono ustawowe moratoryum, można prowadzić egzekucyę.

d) *Weksle i czeki.*

Art. 23. 1) Postanowienia art. 20 i 21 mają odpowiednie zastosowanie do weksli. O treści prawomocnej uchwały, którą uchylono dla weksli ustawowe moratoryum, winien wierzyciel zawiadomić zwrotnie zobowiązanych, o ile adres jest znany i komunikacya pocztowa istnieje.

2) Uchylenie ustawowego moratoryum ma skutek tylko wobec dłużnika, przeciw któremu zostało orzeczone.

Art. 24. 1) Przez prawomocne uchylenie ustawowego moratoryum weksel, który nie zapadł już przed 1. sierpnia 1914 roku, staje się co do kwoty wyjętej z pod moratoryum płatny za okazaniem. Okazanie nie jest dopuszczalne przed dniem w uchwale sądowej oznaczonym. Wraz z wekslem należy okazać uchwałę sądową.

2) Przeciw zwrotnie zobowiązanym z weksli oznaczonego w ust. 1 rodzaju można postawić wniosek na uchylenie ustawowego moratoryum tylko o tyle, o ile ustawowe moratoryum wobec akceptanta (wystawcy własnego weksla) prawomocnie uchylono.

3) W razie zapłaty częściowej należy zaznaczyć na wekslu kiedy, kto i w jakiej wysokości zapłatę uskutecznił. Płacącemu należy wydać pokwitowanie na odpisie weksla.

Art. 25. 1) Jeżeli zwrotnie zobowiązany uskutecznia częściową zapłatę (art. 21 i 23) na weksel, który zapadł przed dniem 1. sierpnia 1914, to może on prócz zaznaczenia stosownie od art. 24, ust. 3, i pokwitowania zażądać uwierzytelnionego odpisu protestu. Wydanie uwierzytelnionego odpisu należy zanotować na proteście. Dla każdej częściowej zapłaty można wydać nie więcej niż jeden duplikat lub jeden uwierzytelniony odpis protestu. Podpis austro-węgierskiego Banku na odpisie protestu zastępuje uwierzytelnienie tegoż.

2) Jeżeli zwrotnie zobowiązany dochodzi zwrotu uiszczonej przez siebie częściowej zapłaty przeciw swoim poprzednikom lub akceptantowi, to należy przy wekslach, które zapadły przed dniem 1. sierpnia 1914, dołączyć pokwitowanie i uwierzytelniony odpis protestu, w wypadkach zaś uwolnienia od protestu pokwitowanie i uwierzytelniony odpis weksla.

Art. 26. 1) Przy wekslach, wystawionych przed dniem 1. października 1915, a które zapadły lub zapadną między dniem 1. sierpnia 1914 a 31. grudnia 1919, należy uiszczenie częściowej zapłaty (art. 21 i 23) stwierdzić protestem i to także wówczas, gdy od protestu zwolniono. Poprzedników należy zawiadomić stosownie do artykułów 45 do 47 u. w .

2) Przy wekslach, oznaczonych w ust. 1, można protest z powodu nieuiszczenia częściowej zapłaty zastąpić:

a) oświadczeniem akceptanta (przekazanego), wystawcy własnego weksla lub domicyliata;

b) oświadczeniem posiadacza weksla, jeżeli można na niego przekazać czek stosownie do § 1 ustawy z dnia 3. kwietnia 1906, Dz. p. p. Nr. 84, z wyjątkiem wypadku, gdy nie można odszukać lokalu zarobkowego osoby, której się miało prezentować, albo w braku tegoż jej mieszkania.

3) Oświadczenie musi być umieszczone na wekslu lub na połączonej z nim karcie (allonge) i podpisane przez zeznającego je. Ma ono zawierać dzień prezentowania i uwagę, że zapłaty nie uiszczono— lub że osoby, której się miało prezentować nie zastano. Dla zachowania praw wekslowych należy nadto w terminie do założenia protestu uskutecznić uwierzytelnienie odpisu weksla, zaopatrzonego oświadczeniem. Uwierzytelnienie odpisu należy zaznaczyć na wekslu. Dla każdej zapłaty częściowej można uwierzytelniać nie więcej jak jeden odpis weksla. Podpis austro-węgierskiego Banku na odpisie weksla zastępuje uwierzytelnienie tegoż.

4) Jeżeli zwrotnie zobowiązany uiszcza częściowo zapłatę za weksel, oznaczony w ust. 1, wówczas może on prócz zaznaczenia według art. 24, ust. 3 i pokwitowania żądać wydania uchwały sądowej, którą uchylono ustawowe moratoryum, tudzież protestu co do nieuiszczonej częściowej zapłaty, lub gdy protest zastąpiono jednem z oznaczonych w ust. 2 oświadczeń, odpisu weksla uwierzytelnionego według przepisu ust. 3.

5) Jeżeli zwrotnie zobowiązany dochodzi przeciw poprzednikom lub akceptantowi zwrotu uiszczonej przezeń zapłaty częściowej, to należy przy wekslach, oznaczonych w ust. 1, przedłożyć prócz uchwały o uchyleniu ustawowego moratoryum pokwitowanie i protest lub odpis weksla uwierzytelniony według przepisu ust. 3.

Art. 27. Na podstawie weksli, dla których uchylono częściowe ustawowe moratoryum, dopuszczalne są skargi tylko co do kwoty, która stała się płatna.

Art. 28. Postanowienia art. 23 do 27 mają odpowiednie zastosowanie do czeków, które stały się płatne przed 1. sierpnia 1914.

e) Ogólne przepisy o postępowaniu.

Art. 29. Do przepisanego w art. 20 do 28 postępowania mają zastosowanie postanowienia o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

f) Wyjątki.

Art. 30. Postanowienia art. 20 do 29 nie mają zastosowania do roszczeń przeciw publicznym korporacyom, przeciw bankom krajowym i akcyjnym, kasom oszczędności, stowarzyszeniom kredytowym i innym instytucyom kredytowym.

Prawo wzajemności.

Art. 31. Jeżeli wierzyciele mający miejsce zamieszkania (siedzibę) w kraju mogą dochodzić swych roszczeń prywatno-prawnych w innych państwach tylko w mniejszej mierze lub pod ograniczeniami dalej idącemi, niż to w niniejszej ustawie postanowiono, podlegają roszczenia wierzycieli, mających w tem państwie miejsce zamieszkania (siedzibę), równym ograniczeniom.

Postanowienia o należytościach prawnych.

Art. 32. 1) Jeżeli uiszczono należytość za protest już przy zakładaniu protestu z powodu niezapłacenia kwoty częściowej za weksel, protest z powodu nieuiszczenia dalszej zapłaty jest wolny od należytości według p. 116, lit. *g.* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 89. Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. stycznia 1917, Dz. p. p. Nr. 24, mają odpowiednie zastosowanie.

2) Oznaczone w art. 26 oświadczenie akceptanta (przekazanego), wystawcy własnego weksla, lub domicyljata albo posiadacza weksla nie podlega należytości.

Art. 33. Ustawa niniejsza weszła w życie w dniu 1. lipca 1919. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Polskiej Komisyi Likwidacyjnej i Tymczasowego Komitetu Rządzącego z dnia 24. grudnia 1918, Dz. rozp. P. K. L. Nr. 15.

Rada Ministrów władna jest przedłużać moc obowiązującą niniejszej ustawy, jak również rozszerzać postanowienia art. 7 *a)* na inne osoby, które z powodu wypadków wojennych zasługują na uwzględnienie i wydawać zarządzenia co do stopniowego uchylenia moratoryum.

Art. 34. Wykonanie niniejszej ustawy poruczono Ministrowi Sprawiedliwości.

Sprawy handlowe.

Ceny maksymalne węgla.

Sekcya min. aprowizacyi ustanowiła na wniosek Rady aprowizacyjnej dla Krakowa z dniem 12. lipca b. r. następujące ceny maksymalne węgla:

W sprzedaży hurtownej za wagon: 10 ton a) węgla galicyjskiego i kopalni „Silesia“ 1560 Kor., b) węgla z Zagłębia Dąbrowy górniczej (Królestwo Polskie): 2250 Kor., c) brykietów 2475 Kor.

A) **Cena węgla za 1 ctn. metr.**		a) galicyjskiego i z kopalni „Silesia“	b) z Zagłębia Dąbrowskiego	c) brykietów
Przy poborze ponad 10 ctm. (furami)		16 K 40 h	25 K — h	26 K — h
Przy poborze do 10 ctn. włącznie		17 K — h	25 K 60 h	25 K 60 h
W składzie drobnego handlu	w starym Krakowie i Podgórzu dziel. I—VIII i XXII	20 K 40 h	29 K — h	**w składzie grosisty:** za sztukę wagi 1 kg. 28 h
	w dzielnicach przyłączonych: dziel. IX—XX	20 K 80 h	29 K 40 h	**w handlu detajlisty:** za sztukę wagi 1 kg. 32 h za 1 ctn. 30 K „ 1 „ w dzielnicach przyłącz. 30 K 40 h

Ceny węgla z kopalń „Krystyna“ i „Kmita“ są wyższe o 1 K od cen pod a) oznaczonych.

Ceny węgla pobierane przez Państwowy Urząd Węglowy.

Państwowy Urząd Węglowy podaje do wiadomości swych odbiorców, że za dostawy węgla, uskuteczniane od 1. lipca 1919 r. zgodnie z rozporządzeniem p. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17. czerwca, będą liczone aż do odwołania następujące ceny plus 10% podatku komunalnego, ściąganego przez P. U. W. z góry, jednocześnie z opłatą za węgiel:

Za węgiel Dąbrowski:

za 1 tonnę franco wagon kopalnia

gruby	Mk. 85.—	+ 10%	podatku komunaln.
kostka I.	„ 85.—	+ 10%	„ „
kostka II.	„ 85.—	+ 10%	„ „
orzech I.	„ 80.—	+ 10%	„ „
orzech II.	„ 75.—	+ 10%	„ „
orzech III.	„ 70.—	+ 10%	„ „
pospółka	„ 60.—	+ 10%	„ „
miał	„ 40.—	+ 10%	„ „
węg. brun.	„ 48.—	+ 10%	„ „

Za węgiel gazowy Cieszyński:

za 1 tonnę franco wagon kopalnia

gruby i kostki	Mk. 97.50	+ 10%	podat. komunaln.
orzech	„ 92.—	+ 10%	„ „
posp. i drob.	„ 79.—	+ 10%	„ „

Za koks lejarski Cieszyński:

„ 128.—

za 1 tonnę franco wagon kopalnia

Odbiorcy b. okupacyi austryackiej mogą opłacać należność w koronach, licząc za każde 100 mk. — 190 koron, czyli, zaokrąglając:

Za Mk. 128.—	Kor. 243.—		
„ „ 97.50	„ 185.—	+ 10%	podat. kom.
„ „ 92.—	„ 175.—	+ 10%	„ „
„ „ 85.—	„ 161.50	+ 10%	„ „
„ „ 80.—	„ 152.—	+ 10%	„ „
„ „ 79.—	„ 150.—	+ 10%	„ „
„ „ 75.—	„ 142.50	+ 10%	„ „
„ „ 70.—	„ 133.—	+ 10%	„ „
„ „ 60.—	„ 114.—	+ 10%	„ „
„ „ 48.—	„ 91.—	+ 10%	„ „
„ „ 40.—	„ 76.—	+ 10%	„ „

Przywóz i wywóz towarów.

Ulgi dla przywozu towarów.

W myśl rozporządzenia ministeryalnego z 27. czerwca b. r. („Monitor“ nr. 145) można obecnie przywozić do Polski bez pozwoleń Komisyi przywozu i wywozu szereg surowców i artykułów przemysłowych. W szczególności mogą być swobodnie importowane do Polski: Surowce: węgiel, koks; kreda zwykła i szlamowana; kaolina, piasek, potaż i skały naturalne dla hut szklanych; boraks, celluloid surowy. Artykuły techniczne: węże parciane, automatyczne aparaty do gaszenia ognia; wszelkie wyroby gumowe; tarcze szmerglowe i karborundowe, papier szmerglowy i szklany, szmergiel i karborund w proszku; tygle grafitowe; wyroby korkowe; szkło laboratoryjne i aptekarskie ze szlifowanymi korkami. Artykuły elektrotechniczne: artykuły do instalacyi elektrycznych (z wyjątkiem żyrandoli, lamp, kloszy); żarówki elektryczne i latarki elektryczne. Różne wyroby metalowe: pilniki; świdry; narzędzia warsztatowe i części do nich (oprócz młotów, siekier, toporów i oskardów); wyroby nożownicze; kosy, sierpy i babki do kos; haczyki, kółka i gwoździe do obuwia; kółka, sprzączki i inne okucia rymarskie; gwoździe tapicerskie; igły i szpilki; klamry, skówki, agrafki i haftki do ubrania; części stalowe do parasoli; zameczki meblowe i zatrzaski drzwiowe (yale); haki do wieszadeł, korkociągi. Instrumenty i artykuły precyzyjne: instrumenty chirurgiczne, ortopedyczne i dentystyczne; instrumenty optyczne, szkła i oprawy optyczne; instrumenty i przyrządy meteorologiczne; instrumenty fizyczne i matematyczne; rysunkowe; miary składane i zwijane, oraz wszelkie sprawdziany miar; wagi precyzyjne i odważniki do nich; zegarki stalowe i niklowe oraz części mechanizmów zegarkowych i instrumenty dla zegarmistrzowstwa. Artykuły fotograficzne: aparaty fotograficzne, objektywy, części kamer, kasetki, klisze, papier fotograficzny, światłoczuły i preparaty chemiczne do fotografii. Artykuły chemiczne: farby anilinowe, drukarskie i litograficzne. Artykuły biurowe: ołówki, taśmy i kalki do maszyn do pisania; papier woskowy do aparatów kopiowych; maszyny do pisania (nowe), maszyny do liczenia (arytmometry) i do kopiowania (nowe). Instrumenty muzyczne dęte i struny. Artykuły opatrunkowe.

Lista powyższa nie obejmuje bardzo wielu artykułów, których brak jest w Polsce i które muszą być z poza granic przywożone.

Krakowska Izba handlowa przedłożyła tedy Ministerstwu przemysłu i handlu wniosek o rozszerzenie listy towarów wolnych, a zwłaszcza o wpuszczenie bez pozwolenia środków spożywczych, leków, wełny, bawełny, konopi, wyrobów chemicznych i nie produkowanych w kraju, maszyn nie wyrabianych w Polsce i t. p.

Transport bawełny do Polski.

Biuro prasowe Ministerstwa przemysłu i handlu podaje do wiadomości, iż w Gdańsku znajduje się 5500 ton bawełny, zakupionej od Amerykańskiej Misyi Żywnościowej. Bawełnę tę ma rząd oddać do przeróbki fabrykom włókienniczym dla wykonania zamówień Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Aprowizacyi.

Cała ta partya bawełny będzie ulokowana w Łodzi w jednym centralnym składzie, skąd po rozsortowaniu i rozklasyfikowaniu będzie rozesłana tym przędzalniom, które po otrzymaniu węgla i części pasów będą mogły natychmiast przystąpić do roboty.

Na konferencyi, zwołanej przez Ministerstwo przemysłu i handlu, zobowiązali się fabrykanci przedstawić listę przędzalń, które po otrzymaniu węgla mogą być natychmiast w ruch puszczone.

Sprawy handlowe.

Ceny maksymalne produktów rafineryjnych.

Rozporządzeniem Małopolskiego Oddziału Górniczego, Sekcyi górniczo-hutniczej Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 20. maja 1919 ustalono następujące ceny maksymalne produktów rafineryjnych:

Przy sprzedaży produktów rafineryjnych w ilościach conajmniej 1 wagona, nie mogą być przekroczone poniżej przytoczone ceny podstawowe:

Za benzynę:	
O ciężarze gatunkowym 0.640/660	K 190.—
„ „ 0.660/680	„ 175.—
„ „ 0.680/700	„ 160.—
„ „ 0.700/725	„ 140.—
„ „ 0.725/745	„ 130.—
„ „ 0.745/760	„ 115.—
„ „ 0.760/780	„ 105.—
„ „ ponad 0.780	„ 95.—
Za naftę	„ 60.—
Za benzynę i naftę rafinowaną wynosi dodatek	„ 44.—
Za olej gazowy	„ 86.50
Za olej maszynowy lekki:	
do 4v przy 20° C	„ 240.—
do 6v przy 20° C	„ 260.—
Za olej maszynowy średni:	
do 12v przy 20° C	„ 265.—
do 3v przy 50° C	„ 285.—
Za olej maszynowy ciężki:	
od 3. 1. do 3. 5v przy 50° C	„ 290.—
od 3. 5. do 4v przy 50° C	„ 300.—
od 4 do 5v przy 50° C	„ 310.—
od 5 do 6v przy 50° C	„ 320.—
ponad 6v	„ 330.—
Za olej automobilowy	„ 350.—
Dodatek za oleje rafinow. 15% podwyżki	
Za parafinę:	
Punkt krzepnięcia 46/50	„ 395.—
„ „ 50/52	„ 415.—
„ „ 52/54	„ 420.—
„ „ 54/56	„ 430.—
„ „ 56/58	„ 440.—
„ „ 58/60	„ 450.—
„ „ ponad 60	„ 460.—
Za świece	„ 550.—
Za asfalt	„ 60.—
Za koks	„ 35.—
Za wazelinę surową	„ 360.—
Za wazelinę rafinowaną	„ 400.—
Za olej cylindrowy:	
Punkt zapalności 228/230° C	„ 360.—
„ „ powyżej 250° C	„ 380.—
Olej wulkanowy — letni	„ 180.—
„ „ — zimowy	„ 200.—

Ceny powyższe rozumieją się za każde 100 kg. wagi netto, bez podatków według relacyi stacyi kolejowej Drohobycz. Rafinerye sprzedając loco fabryka, doliczają przewoźne Drohobyez — stacya załadowania.

Powyższe rozporządzenie weszło w życie z dniem 1. maja 1919.

Ceny spirytusu oraz wyrobów wódczanych na obszarze b. Król. Kongresowego.

Z dniem 1. lipca 1919 obowiązują następujące ceny spirytusu oraz wyrobów wódczanych, ustanowiono w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 17. czerwca b. r. („Monitor“ Nr. 143):

I. Za jeden stustopniowy litr oczyszczonego spirytusu loco rektyfikacya lub rozlewnia, do naczyń nabywcy:

Do celów leczniczych dla szpitali, lecznic publicznych, wojskowych i dobroczynnych, tudzież do robót w pracowniach przy zakładach naukowych i doświadczalnych po 20 Mk. (40 Kor.)

Do przyrządzania lekarstw w aptekach i fabrykach wyrobów farmaceutycznych, a w wyjątkowych razach dla lekarzy do celów leczniczych po 30 Mk. (60 kor.).

Do wszystkich innych celów po 45 Mk. (90 Kor.)

Od „pejsachowego“ spirytusu pobiera się opłata po 45 Mk. (90 Kor.).

II. Za jeden stustopniowy litr surówki lub rektyfikatu niższych gatunków loco gorzelnia, rektyfikacya lub rozlewnia, do naczyń nabywcy:

Do fabrykacyi octu po 15 Mk. (30 Kor.)

Do celów dezynfekcyjnych — dla szpitali i lecznic w wyjątkowych razach, kiedy brak środków do skażenia zostanie stwierdzony, po 19 Mk. (38 Kor.).

Do wszelkich innych celów po 44 Mk. (88 Kor.)

III. Za jeden stustopniowy litr spirytusu w postaci skażonej: surówki, rektyfikatu niższych gatunków, a w wyjątkowych razach i rektyfikatu wyższego gatunku loco gorzelnia, rektyfikacya lub rozlewnia do naczyń nabywcy:

Do wszelkich celów po 15 Mk. (30 Kor.).

IV. W butelkach:

Spirytus mocy 94° w naczyniach 3-litrowych do celów, wskazanych powyżej w § 1, po 63 Mk. (126 Kor.).

Spirytus mocy 94° w naczyniach 3-litrowych do celów, wskazanych powyżej w § 2, po 93 Mk. (186 Kor.).

Spirytus mocy 90° w naczyniach 3-litrowych w postaci skażonej do wszelkich celów po 46 Mk. (92 Kor.).

Spirytus mocy 90° w naczyniach 0,6 litra w postaci czystej do wszelkich celów po 28 Mk. (56 Kor.).

Wódka mocy 45° w naczyniach 0,6 litra do spożycia po 14 Mk. (28 Kor.).

V. Pozwolenia na pobór spirytusu po zniżonych cenach.

Spirytus po zniżonych cenach wydawany być może tylko na mocy uzyskanych pozwoleń. Na pobór czystego spirytusu po cenach zniżonych do celów leczniczych dla szpitali, lecznic publicznych, wojskowych i dobroczynnych, pracowni przy zakładach naukowych i doświadczalnych, dla aptek do wyrobu lekarstw i dla lekarzy do celów leczniczych w wyjątkowych razach, a także na pobór spirytusu w postaci skażonej w ilościach włącznie do 15 litrów miesięcznie wydaje pozwolenia Zarząd Skarbowy, względnie Delegacya Ministerstwa Skarbu, a we wszystkich innych wypadkach pozwolenia wydaje Dyrekcya Monopolu Spirytusowego.

Nabywca obowiązany jest dostarczyć odpowiednią ilość środków do skażenia.

VI. Ceny sprzedażne „pejsachowego spirytusu“, wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p.

Ceny na spirytus „pejsachowy“ mocy 90° w detajlicznej sprzedaży dla konsumentów nie mogą być niższe od ceny monopolowej 28 Mk. (56 Kor.) w naczyniach z zawartością płynu 0,6 litra. Od ceny sprzedażnej „pejsachowego spirytusu“ pobiera się na rzecz Skarbu Państwa 30% opłatę komisową, a oprócz tego opłatę banderolową po 20 fen. od każdej flaszki (naczynia).

Ceny wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p. nie mogą być w detajlicznej sprzedaży dla konsumentów niższe od ceny monopolowej 14 Mk. (28 Kor.) w naczyniach z zawartością płynu 0,6 litra i 7 Mk. (14 Kor.) w naczyniach z zawartością płynu 0,3 litra.

Od ceny sprzedażnej tych wyrobów pobiera się na rzecz Skarbu Państwa 10% opłatę komisową, a także opłatę banderolową po 20 fen. od każdej flaszki (naczynia).

Od spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzanych przez osoby prywatne na podstawie otrzymanych zezwoleń z fabryk, położonych poza rejonem monopolowym, pobiera się różnicę pomiędzy ceną sprzedażną 100-stopniowego litra spirytusu poza rejonem monopolowym; oprócz tego od wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p. pobiera się na rzecz Skarbu Państwa 10% opłatę komisową i opłatę banderolową po 20 fenigów od każdej flaszki (naczynia).

Od spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p., sprowadzanych przez osoby prywatne z zagranicy na podstawie otrzymanych zezwoleń, pobiera się oprócz unormowanej należytości celnej i opłaty banderolowej po 20 fenigów od każdej flaszki (naczynia) — tytułem odszkodowania monopolowego po 45 Mk. (90 Kor.) od każdego stustopniowego litra alkoholu, (w odszkodowaniu tem mieści się opłata komisowa).

Zapasy znajdujące się w miejscach sprzedaży detajlicznej i otrzymane po cenach, jakie obowiązywały przed 1. lipca, nie podlegają dodatkowemu opodatkowaniu; winny być jednak rozsprzedane po cenach dotychczasowych, oznaczonych na etykietach. Nowe ceny sprzedażne mają być zastosowane do spirytusu, jaki będzie wydawany do różnych celów z gorzelni, rektyfikacyi i rozlewni po 30 czerwca b. r., a także do wyrobów wódczanych, rumów, koniaków i t. p., jakie będą wydawane z fabryk po 30 czerwca b. r.

Cena sprzedażna spirytusu i wyrobów wódczanych, koniaków, rumów i t. p. dla nabywców nie może być wyższą od ceny, oznaczonej na etykiecie butelki. W miejscach sprzedaży powinny być wywieszone cenniki wyrobów, jakie są w sprzedaży.

Ceny wytyczne dachówki oraz cegły maszynowego i ręcznego wyrobu.

Komisya badania cen na okręg krakowski ustanowiła następujące ceny wytyczne dachówki oraz cegły maszynowego i ręcznego wyrobu.

Dachówki:

I. klasa	K 800.—
II. „	„ 600.—
III. „	„ 400.—
przeciętnie	„ 700.—

loco cegielnia.

Cegła maszynowa:

K 350 za 1000 sztuk loco cegielnia.

Cegła ręczna:

K 300 za 1000 sztuk loco cegielnia.

Powyższe ceny obowiązują aż do ponownego ich ustalenia.

Informacye.

Wnoszenie podań o patenty na wynalazki.

Rozporządzeniem z dnia 30. czerwca b. r. („Monitor“ Nr. 145) przedłużył Minister przemysłu i handlu do dnia 7. listopada 1919 termin wnoszenia podań o patenty na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli tudzież o ochronę znaków towarowych, zgłaszanych na zasadzie art. 33. Dekretu o patentach na wynalazki, art. 15. Dekretu o ochronie wzorów rysunkowych i mo-

deli, art. 23. Dekretu o ochronie znaków towarowych.

Wstrzymanie przydziału cukru dla przemysłu cukrowniczego.

Oddział Małopolski Sekcyi Odbudowy przemysłu Ministerstwa przemysłu i handlu wyjaśnia, iż komunikat w sprawie przydziału cukru dla przemysłu cukrowniczego, ogłoszony w Nr. 6. „Wiadomości Gospodarczych", stał się obecnie bezprzedmiotowym, gdyż w międzyczasie przydział cukru przemysłowego został uchwałą Rady Ministrów zastanowiony.

Zgłaszanie wierzytelności do b. rządu austryackiego.

Izba handlowa i przemysłowa przyjmowała do 25. maja b. r. zgłoszenia firm handlowych i przemysłowych tut. okręgu, mających pretensye do b. rządu austryackiego. Po upływie oznaczonego terminu odesłała Izba zebrany materyał do Biura rejestracyi roszczeń do b. Skarbu austryackiego we Lwowie, ul. Mickiewicza 7.

W myśl upoważnienia wymienionego Biura przyjmuje Izba w dalszym ciągu analogiczne zgłoszenia, które w miarę wpływania odsyłane będą do Biura rejestracyi strat.

Przedkładanie statutów oraz sprawozdań rocznych przez prywatne zakłady ubezpieczeniowe.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 24. czerwca b. r. („Monitor" Nr. 143) zarządzono, iż wszystkie działające na terytoryum Państwa Polskiego prywatne zakłady ubezpieczeniowe akcyjne i wzajemne, kasy pogrzebowe i posagowe, oraz inne spółki i związki, mające na celu ubezpieczenie osób lub rzeczy, winny, o ile dotychczas tego nie uczyniły, nadesłać do Wydziału Ubezpieczeniowego Ministerstwa Skarbu przed dniem 15. sierpnia 1919 statuty, na zasadzie których działają oraz sprawozdania roczne za lata 1915, 1916, 1917 i 1918.

W przyszłości obowiązane będą wymienione wyżej zakłady nadsyłać państwowym władzom nadzorczym bieżące sprawozdania roczne, według wzorów, które będą urzędowo ogłoszone.

Zestawienie najniższego i najwyższego kursu papierów wartościowych wedle notowań Giełdy krakowskiej za czas od 26 czerwca do 14 lipca 1919.

	kurs najwyższy	kurs najniższy
4% poż. kraj. E. 1893	104·—	102·—
4% poż. kraj. szk. E. 1908 . . .	104·—	102·—
4½% poż. kraj. z r. 1913	106·—	105·—
4% poż. kraj. z r. 1914	111·50	105·—
4% Pożyczka m. Krakowa z r. 1909	105·—	100·50
4% Pożyczka m. Lwowa	99·75	97·—
4½% obligacye kom. Banku kraj. .	110·50	104·—
4% obligacye kom. Banku kraj. .	108·—	102·25
4% obligacye kol.	107·25	102·—
4½% listy zastawne Banku kraj. .	114·75	108·25
4% listy zastawne Banku kraj. .	109·50	104·25
4% listy zastawne Tow. Kredyt. ziemsk. 56 l.	113·50	104·25
4½% listy zastawne Towarzystwa Kredyt. ziemsk. 52 l.	116·50	108·—
4% listy zastawne Towarzystwa Kredyt. ziemsk. 41 l.	—·—	—·—
4½% listy zast. Banku Hipoteczn.	112·—	104·—
4% listy zast. Banku Hipot. 60 l. .	107·50	101·25
4½% listy zastawne Banku Gal. dla handlu i przemysłu	110·—	105·—
4½% listy zastaw. Gal. ziemskiego Banku kredytowego	107·50	104·—
4% austr. renta koronowa . . .	—·—	—·—
5½% austr. poż. woj. (bony) . .	—·—	—·—
Obl. pierwsz. Kolei południowej (kup. lipcowy)	—·—	—·—
Akcye Banku przemysłowego . .	590·—	540·—
Akcye Banku Hipotecznego . . .	660·—	—·—
Akcye Banku Gal. dla handlu i przemysłu	535·—	—·—
Akcye Gal. Ziem. Banku kredyt. .	460·—	—·—
Polskie Tow. handl.	375·—	300·—
„Górka" fabryka cementu . . .	550·—	540·—
Karpackie Tow. naftowe	1750·—	—·—
Fabryka Portland-Cem. Szczakowa	900·—	850·—

WALUTY:

Marki polskie	193·—	182·—
„ „ drobne	191·—	178·—
Marki niemieckie	210·—	196·—
Marki „ drobne	198·—	186·—
Ruble carskie po 100 Rb. . . .	230·—	210·—
„ „ „ 500 Rb. . . .	228·—	205·—
„ „ drobne	220.—	205·—
„ dumskie	128·—	115·—
Lei rumuńskie	230·—	210·—
Dolary	36·—	30·—
Dolary drobne	31·—	28·—
Dewiza na Warszawę w rublach .	186·25	—·—
Franki franc. (á 1000, 500, 100) .	515·—	450·—
„ „ drobne	480.—	430·—
Funty szterlingów	150·—	140·—

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpisano firmy:

Wilhelm Reiner, agencya zbożowa i produktów rolniczych w Krakowie.

Stanisław Baran i Ska, magazyn instrumentów lokarsko-naukowych w Krakowie.

Franciszek Boczarski i Ska, przedsiębiorstwo budowy i dostaw dla kolejek wąskotorowych, podjazdowych i leśnych w Krakowie.

„Lux“ przedsiębiorstwo dla dostaw artykułów elektro-technicznych i urządzeń kinomatograficznych S. Dembitzer w Krakowie.

Biuro spedycyjno-przewozowe „Spedopol“ Heuschober i Heuberger w Krakowie.

Warszawski dom handlowy, Klein i Zeuger w Nowym Sączu.

Krakowskie Towarzystwo handlowe, Spółka z ogran. odpowiedzialnością w Krakowie.

„Aurora“ Polskie Towarzystwo dla importu i eksportu artykułów mieszanych w Krakowie, spółka z ogran. odp.

„Tepezet“ Towarzystwo dla zakupu i przeróbki produktów zwierzęcych, spółka z ogr. odpow. w Krakowie.

Muranyi, Fabryka wyrobów stolarskich w Krakowie, spółka z ogran. odpow. w Krakowie.

Małopolska Spółka dla przemysłu drzewnego, spółka z ogran. odp. w Krakowie.

Polski Związek kupców „Import“, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Syndykat naftowo-górniczy, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Towarzystwo handlowe „Pol“, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

„Świt“ Związek włościański dla przemysłu i handlu, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Włościańska spółka przemysłowa budowlana z ograniczoną odpowiedzialnością w Grybowie.

„Dźwignia“ warsztaty mechaniczne, odlewarnia żelaza i metali, Spółka z ogr. odp. w Krośnie.

Spółka spożywcza „Kolejowiec“ w Białej, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Bodzanowie, stow. zar. z ogr. por.

Obywatelski Związek spożywczy w Brzesku, stow. zar. z ogr. por.

Składnica i sklep Kółek rolniczych w Czarnym Dunajcu, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Czyżynach, stow. zar. z ogr. por.

Konsum Ludowy „Samopomoc“ w Głogowie, stow. zar. z ogr. por.

Towarzystwo spożywcze Konsum w Grybowie, stow. zar. z ogr. por.

Obywatelski Konsum spożywczy, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Jankówce, stow. zar. z ogr. por.

Ludowe Stowarzyszenie spożywcze w Jaszczurowej, stow. zar. z ogr. por.

Konsum obywatelski, stow. zar. z ogr. por. w Jaworznie.

Żydowski Konsum robotniczy w Łańcucie, stow. zar. z ogr. por.

Związek konsumentów w Leżajsku, stow. zar. z ogr. por.

Towarzystwo spożywcze zjednoczenia żydowskich robotników w Leżajsku, stow. zar. z ogr. por.

„Jedność“ stowarzyszenie handlowo-spożywcze pracowników kolejowych w Muszynie, spółka zar. z ogr. por.

Robotnicze stowarzyszenie „Solidarność“ w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. por.

Związek spożywczy „Nadzieja“ w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. por.

Stowarzyszenie spożywcze Koła związku inwalidów wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. por.

Spółka rybacka w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze stow. zar. z ogr. por. w Olszowicach.

Związek konsumcyjny żydowskich kupców „Spójnia“ w Raniżowie, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze stow. zar. z ogr. por. w Rybnej.

Pierwsza Spółka spożywcza w Raniżowie, stow. zar. z ogr. por.

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Rybitwach, stow. zar. z ogr. por.

Spółdzielcza spółka piekarska „Praca“ w Rzeszowie, stow. zar. z ogr. por.

Konsum obywatelski „Samopomoc“ w Sokołowie, stow. zar. z ogr. por.

Stowarzyszenie spożywcze „Konsum“ Stow. zar. z ogr. por.

Stowarzyszenie spożywcze pracowników Polskich Kolei Państwowych, stow. zar. z ogr. odpowiedz. w Trzebini.

Spółka spożywcza, stow. zar. z ogr. por. w Wadowicach.

Spółka spożywcza emerytów, stow. zar. z ogr. por. w Wadowicach.

Spółka konsumcyjna Inspektoratu Skarbowego w Wadowicach.

Urzędnicze towarzystwo spożywcze, stow. zar. z ogr. por. w Wiśniczu.

„Wiklina“ Przemysł koszykarski i uprawa wiklin w Żywcu, stow. zar. z ogr. por.

Stowarzyszenie handlowe, Kooperatywa kupców w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. por.

Konsum Obywatelski „Samopomoc“, Stowarzyszenie zar. z ogr. por. w Suchej.

Konsum obywatelski w Wadowicach, stow. zar. z ogran. por.

Powszechne Towarzystwo konfekcyjne, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Związek gospodarczy w Tymbarku, stow. zar. z ogran. por.

Spółka spożywcza funkcyonaryuszy kolei państwowych w Żywcu, stow. zar. z ogr. por.

Związek spożywczy „Zjednoczenie“ w Krynicy-Zdroju, stow. zar. z ogr. por.

Broniewski, Supiński i Sp., fabryka przetworów z ciasta, Sp. z ogr. odp. w Krakowie.

Wykreślono firmy:

Spółka omnibusów automobilowych w Krakowie, stow. zar. z ogr. por.

Rudolf Lukas, fabryka sukna i apretura w Białej.

Odpowiedzialny redaktor: Dr Rudolf Beres. Nakład i własność Izby handlowej i przemysłowej.
Drukarnia Narodowa w Krakowie, Wolska 19. Tel. 404.